

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 823

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 decembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.140. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Serviciul de Informații Externe	2	Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4 cu referire la art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală	7–9
1.174. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	Decizia nr. 1.404 din 2 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ² alin. 5 din Codul de procedură penală	9–10
1.175. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	Decizia nr. 1.405 din 2 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 ^b și art. 300 ² din Codul de procedură penală	11–12
1.176. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	Decizia nr. 1.408 din 2 noiembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 din Codul de procedură penală	12–14
1.177. — Decret privind acreditarea unui ambasador	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.366 din 26 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal și art. 385 ⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală	4–5	844. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru aprobarea Regulamentului privind înscrierea din oficiu în cartea funciară după finalizarea lucrărilor de cadastru.....	14–15
Decizia nr. 1.401 din 28 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	6–7		

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei*
unor ofițeri din Serviciul de Informații Externe

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 3 și ale art. 11 pct. IX.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile directorului Serviciului de Informații Externe,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2010 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1* la prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2010 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru

rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2* la prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2010 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3* la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 26 noiembrie 2010.
Nr. 1.140.

* Anexele nr. 1—3 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 971/2010,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ștefănescu Mariana Brândușa, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 decembrie 2010.
Nr. 1.174.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 972/2010,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Crîșmaru Gabriel, judecător la Curtea de Apel Bacău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 decembrie 2010.
Nr. 1.175.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 974/2010,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Puticiu Floarea, judecător la Tribunalul Arad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 decembrie 2010.
Nr. 1.176.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Bogdan Tătaru-Cazaban se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României pe lângă Ordinul Suveran Militar de Malta.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 6 decembrie 2010.
Nr. 1.177.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.366**

din 26 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal și art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal și art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Daniel Olariu în Dosarul nr. 244/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar autorul excepției a transmis concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 244/45/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal și art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Daniel Olariu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 215 alin. 1—3 din Codul penal încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern* și art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, prin raportare la art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Interzicerea privării de libertate pentru datorii*, precum și ale art. 45 referitoare la *Libertatea economică* și art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la economia României din Constituție, deoarece se incriminează fapte ce țin de activitatea comercială.

Dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, precum și celor ale art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece constatarea de fapt este un atribut ce cade în sarcina exclusivă a instanței de fond, nefiind supusă controlului instanței de recurs. Autorul mai arată că legiuitorul ar fi trebuit să definească ce se înțelege prin „eroarea gravă de fapt”, în caz contrar aflându-ne în prezența arbitrarului, inadmisibil într-un stat de drept.

Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 1—3 din Codul penal — *Înșelăciunea* și art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Cazurile în care se poate face recurs*, care au următorul conținut:

— Art. 215 alin. 1—3 din Codul penal: „*Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.*

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu

închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.”;

— Art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală:
„Hotărârile sunt supuse casării în următoarele cazuri:

[...]

18. când s-a comis o eroare gravă de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de achitare sau de condamnare;”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 566 din 27 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 982 din 4 noiembrie 2005, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2 și 3 din Codul penal, statuând că „înșelăciunea, în oricare dintre variantele sale, este o infracțiune contra patrimoniului, constând în înșelarea încrederii participanților la raporturile juridice patrimoniale, fapt absolut intolerabil în cadrul acestora. În toate sistemele de drept înșelăciunea ori escrocheria este o faptă incriminată și sever sancționată. Scopul acestei reglementări este acela de a-i proteja pe cei ce își exercită cu bună-credință drepturile și libertățile economice, comerciale, inclusiv pe cele contractuale. Nu poate fi confundată infracțiunea de înșelăciune cu neexecutarea unei obligații contractuale.

[...] Drept urmare, prin încriminarea ca infracțiune de înșelăciune a faptei săvârșite prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase, precum și a faptei de inducere sau menținere în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 11 și 20 din Legea fundamentală, referitoare la

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—3 din Codul penal, excepție ridicată de Daniel Olariu în Dosarul nr. 244/45/2009 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

«dreptul internațional și dreptul intern», respectiv, la «tratatele internaționale privind drepturile omului».

Cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 45 referitoare la libertatea economică și ale art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la asigurarea de către statul român a libertății comerțului, este de observat că, astfel cum rezultă din chiar conținutul textului criticat, elementul material al infracțiunii de înșelăciune are drept premisă o acțiune și, respectiv, o omisiune, care induce cocontractantul într-o eroare determinantă la încheierea ori executarea actului. Dacă eroarea nu ar fi existat, contractul nu s-ar fi încheiat sau executat în condițiile respective. Prin urmare, nu poate fi confundată infracțiunea de înșelăciune cu neexecutarea unei obligații contractuale. De aceea, invocarea dispozițiilor constituționale menționate, precum și a celor ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privitoare la interzicerea privării de libertate pentru datorii, este nepertinentă”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din Codul de procedură penală, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției este nemulțumit nu de conținutul reglementării, ci de lipsa din conținut a anumitor precizări care să permită judecătorului din recurs să cenzureze constatările de fapt. Rezultă, așadar, că se critică o omisiune de reglementare.

Curtea s-a mai pronunțat asupra unor excepții de neconstituționalitate ce vizează omisiuni de reglementare care, *ipso facto*, nu afectau în mod direct vreo normă constituțională, statuând în mod constant că jurisdicția constituțională nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite și, de aceea, critica de neconstituționalitate cu un atare obiect este inadmisibilă. Altminteri, un astfel de control ar reprezenta o ingerință în sfera atribuțiilor Parlamentului, care, potrivit art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, este unica autoritate legiuitoare a țării.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.401

din 28 octombrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Drăgoi în Dosarul nr. 5.025/314/2009 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.025/314/2009, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Dumitru Drăgoi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că normele criticate creează o discriminare între cetățeni, în sensul că acela care obține o soluție de respingere a cererii sale poate face recurs împotriva soluției primite, însă cetățeanul care are un dosar cu același obiect și care obține o soluție de admitere a plângerii nu poate face recurs, întrucât nu îi permite legea. Ambii aveau dreptul de a formula plângere împotriva soluției de netrimite în judecată, însă numai cel care a obținut o soluție nefavorabilă poate face recurs. Se încalcă astfel și prevederile art. 124 alin. (2) din Constituție, întrucât condiționarea exercitării unei căi de atac împotriva unei hotărâri în funcție de soluția de admitere sau de respingere pronunțată de judecător contravine imparțialității și egalității justiției. Sunt nesocotite, pentru aceleași motive, și prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și cele ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, apreciindu-se, sub acest aspect, că, în condițiile în care dreptul de a-ți exercita o cale de atac, prin raportare directă la soluția ce urmează a fi adoptată, este limitat în modul expus, este afectat însuși unul dintre fundamentalele statului de drept, respectiv garantarea drepturilor individuale. Se conchide în sensul că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale sub aspectul sintagmei „lit. a) și b)”, care în mod necesar trebuie înlăturate din textul de lege.

Tribunalul Suceava — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii, precum și principiul potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, se constată că prevederile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, spre exemplu, prin Decizia nr. 13 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 13 februarie 2006, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate pentru motivele acolo arătate. Cu acel prilej Curtea a reținut că „stabilirea de către legiuitor, prin dispozițiile alin. 10 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, a regulii potrivit căreia sunt susceptibile de recurs numai hotărârile instanței pronunțate potrivit alin. 8 lit. a) și b) al art. 278¹ din Codul de procedură penală, iar nu și hotărârea pronunțată în temeiul alin. 8 lit. c) al aceluiași articol, nu este de natură să aducă atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Aceasta întrucât, în situația admiterii plângerii cu reținerea cauzei spre judecare, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac

se aplică în mod corespunzător și, prin urmare, nu este restrâns în niciun fel dreptul părții de a se adresa instanței, de a formula apărări și de a se prevala de toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil. Mai mult, după pronunțarea unei hotărâri de către instanța de fond, care a reținut cauza pentru judecată în primă instanță, se pot exercita căile de atac prevăzute de lege,

partea având posibilitatea să își exercite neîngrădită dreptul de acces liber la justiție”.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Drăgoi în Dosarul nr. 5.025/314/2009 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 octombrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.402

din 2 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4 cu referire la art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.741/239/2008, **Judecătoria Hârlău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4 cu referire la art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Ciobanu, Petrică Florea, Viorel Scheuleac și Vasile Sturzu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, care condiționează anularea actului de procedură făcut cu încălcarea dispozițiilor legale ce reglementează desfășurarea procesului penal de existența unei vătămări ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, încalcă obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, egalitatea în drepturi, dreptul la un proces echitabil și dreptul părților de a fi asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu. Consideră că normele care reglementează desfășurarea procesului penal sunt de interes public și, ca atare, orice încălcare a acestora ar trebui sancționată cu nulitate absolută, condiționarea anulării actului fiind o derogare de la obligativitatea respectării legii, obligativitate prevăzută de Constituție. În ceea ce privește dispozițiile art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, autorii excepției nu invocă

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4 cu referire la art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Ciobanu, Petrică Florea, Viorel Scheuleac și Vasile Sturzu în Dosarul nr. 1.741/239/2008 al Judecătoria Hârlău.

La apelul nominal lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, întrucât critica vizează modul de interpretare și aplicare a prevederilor de lege atacate, respectiv ca neîntemeiată cu privire la dispozițiile art. 197 alin. 1 și 4 din același cod, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

încălcarea unor principii sau prevederi constituționale, ci arată că instanța de judecată nu a respectat prevederile de lege criticate, deoarece nu a verificat din oficiu, la prima înfățișare, regularitatea actului de sesizare. Totodată, evidențiază faptul că instanța a respins excepția neregularității actului de sesizare prin încheiere, și nu printr-o hotărâre supusă unei căi de atac, cum ar fi trebuit să prevadă în mod expres textul de lege criticat.

Judecătoria Hârlău nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 197 alin. 1 și 4 cu referire la art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art.197 alin. 1 și 4: *„Încălcările dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrag nulitatea actului, numai atunci când s-a adus o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act. [...]*

Încălcarea oricărei alte dispoziții legale decât cele prevăzute în alin. 2 atrage nulitatea actului în condițiile alin. 1, numai dacă a fost invocată în cursul efectuării actului când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă când partea a lipsit la efectuarea actului. Instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.”;

— Art. 300 alin. 1 și 2: *„Instanța este datoare să verifice din oficiu, la prima înfățișare, regularitatea actului de sesizare.*

În cazul când se constată că sesizarea nu este făcută potrivit legii, iar neregularitatea nu poate fi înlăturată de îndată și nici prin acordarea unui termen în acest scop, dosarul se restituie organului care a întocmit actul de sesizare, în vederea refacerii acestuia.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (2) referitoare la dreptul părților de a fi asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu, precum și a prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Autorii excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, ci sunt nemulțumiți, în realitate,

de modul de interpretare și aplicare de către organele de urmărire penală și instanța de judecată a respectivelor prevederi de lege. Or, sub acest aspect, Curtea a statuat în repetate rânduri că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspecte de aplicare a legii, acestea urmând a fi soluționate de către instanța de judecată. Atât interpretarea conținutului unor norme juridice, ca fază indispensabilă procesului de aplicare a legii la situațiile de fapt deduse judecății, cât și, în speță, aprecierea legalității activității desfășurate de organele de urmărire penală sunt de competența exclusivă a instanțelor judecătorești. Curtea reține că a răspunde criticilor autorilor excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală va fi respinsă ca inadmisibilă.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, aceste prevederi de lege au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici identice. În acest sens este Decizia nr. 113 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 14 martie 2005, prin care Curtea a reținut că nulitatea reprezintă o sancțiune procedurală extremă, care intervine numai atunci când alte remedii nu sunt posibile. Cum însă nu orice încălcare a unei norme procedurale provoacă o vătămare care să nu poată fi reparată decât prin anularea actului, legiuitorul, în art. 197 alin. 1 din Codul de procedură penală, a instituit regula potrivit căreia nulitatea actului făcut cu încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal intervine numai atunci când s-a adus o vătămare ce nu poate fi înlăturată în alt mod. Această reglementare reflectă preocuparea legiuitorului de a salva actele procedurale care, deși inițial nu au respectat formele procedurale, își pot atinge scopul, prin completarea sau refacerea lor. Nimic nu împiedică persoana interesată ca, în ipoteza în care există o vătămare ce nu poate fi înlăturată, să invoce și să dovedească vătămarea pretinsă.

Așa fiind, normele criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și la dreptul părților la un proces echitabil, deoarece, pe de o parte, acestea sunt aplicabile în egală măsură tuturor celor cărora li s-a produs o vătămare în drepturile lor procesuale prin încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, asigurându-se astfel dreptul părților la un proces echitabil, iar pe de altă parte, condiționarea anulării actului de procedură care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege de existența unei vătămări ce nu poate fi înlăturată în alt mod nu are semnificația unei sustrageri a acestuia de la aplicarea sancțiunilor legale sau a unei „derogări” de la obligativitatea respectării legii, așa cum neîntemeiat susține autorul excepției.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru aceleași motive, dispozițiile art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție și nici celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Ciobanu, Petrică Florea, Viorel Scheuleac și Vasile Sturzu în Dosarul nr. 1.741/239/2008 al Judecătoriai Hârlău.

II. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 1 și 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.404

din 2 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Pethe Zoltan în Dosarul nr. 677/320/2009 al Judecătoriai Târgu Mureș și de Petru-Gheorghe Pușcaș în Dosarul nr. 13.938/271/2009 al Judecătoriai Oradea — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 471D/2010 și nr. 548D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 548D/2010 la Dosarul nr. 471D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 677/320/2009, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Pethe Zoltan cu ocazia soluționării unei cauze penale.

Prin Încheierea din 18 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.938/271/2009, **Judecătoria Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Petru-Gheorghe Pușcaș cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil, inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, dreptul la apărare și dreptul la respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private, deoarece permit întocmirea unor noi dosare penale având ca obiect infracțiuni pentru care organele de urmărire penală nu au nici cel mai mic indiciu. Astfel, nu de puține ori, organele de urmărire penală au solicitat autorizație de interceptare într-un anumit dosar pentru o faptă determinată, iar ulterior au procedat la interceptarea convorbirilor persoanelor

inițial vizate sau chiar și a altor persoane pentru o perioadă nedeterminată de timp ori pentru alte fapte.

Judecătoria Târgu Mureș și Judecătoria Oradea — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală, introduse prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate pot fi folosite și în altă cauză penală dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea unei alte infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 91¹ alin. 1 și 2.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (1) referitoare la inviolabilitatea libertății individuale și a

siguranței persoanei, ale art. 24 alin. (1) privind garantarea dreptului la apărare și ale art. 26 referitoare la respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 709 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a reținut că dispozițiile de lege criticate, ca de altfel întreaga secțiune din Codul de procedură penală referitoare la interceptările și înregistrările audio sau video, prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, a instituirii unor limite cu privire la durata măsurii, a consemnării și certificării autenticității convorbirilor înregistrate, a redării integrale a acestora, a definirii persoanelor care sunt supuse interceptării, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ceea ce însă excedează competenței Curții Constituționale. Așa fiind, examinarea și soluționarea acestor aspecte sunt de competența exclusivă a instanței de judecată investite cu soluționarea procesului penal.

În același sens este și Decizia nr. 171 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 16 martie 2010.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și motivarea deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Pethe Zoltan în Dosarul nr. 677/320/2009 al Judecătoriai Târgu Mureș și de Petru-Gheorghe Pușcaș în Dosarul nr. 13.938/271/2009 al Judecătoriai Oradea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.405

din 2 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^b și art. 300²
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^b și art. 300² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucian-Ciprian Făgăraș în Dosarul nr. 5.751/190/2008 al Judecătoriei Bistrița — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.751/190/2008, **Judecătoria Bistrița — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^b și art. 300² din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Lucian-Ciprian Făgăraș cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 160^b și art. 300² din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi și dreptul la un proces echitabil, precum și condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți, întrucât permit depășirea termenului rezonabil al menținerii arestului preventiv, deși nu mai subzistă niciun temei legal. Consideră că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 62 din Codul de procedură penală.

Judecătoria Bistrița — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 160^b și art. 300² din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 160^b: „*În cursul judecății, instanța verifică periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, legalitatea și temeinicia arestării preventive.*

Dacă instanța constată că arestarea preventivă este nelegală sau că temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat sau nu există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate, dispune, prin încheiere motivată, revocarea arestării preventive și punerea de îndată în libertate a inculpatului.

Când instanța constată că temeiurile care au determinat arestarea impun în continuare privarea de libertate sau că există temeiuri noi care justifică privarea de libertate, instanța dispune, prin încheiere motivată, menținerea arestării preventive.

Încheierea poate fi atacată cu recurs, prevederile art. 160^a alin. 2 aplicându-se în mod corespunzător.”;

— Art. 300²: „*În cauzele în care inculpatul este arestat, instanța legal sesizată este datoare să verifice, în cursul judecății, legalitatea și temeinicia arestării preventive, procedând potrivit art. 160^b.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 53 referitoare la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți, precum și ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele

internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 160^b și art. 300² din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. În acest sens este Decizia nr. 38 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 5 februarie 2007, prin care Curtea a reținut că, în ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, această critică este neîntemeiată, deoarece instituirea în sarcina instanței de judecată a obligației de a verifica periodic legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive constituie, dimpotrivă, o garanție pentru respectarea dreptului părților la un proces echitabil. Împrejurarea că

prevederile legale criticate nu stabilesc un termen maxim de arestare, cum este cel de 180 de zile în cursul urmăririi penale ori cel dispus de art. 140 alin. 2 din Codul de procedură penală referitor la încetarea de drept a măsurii arestării preventive când, înainte de pronunțarea unei hotărâri de condamnare în primă instanță, durata arestării a atins jumătatea maximului prevăzut de lege pentru infracțiunea care face obiectul învinuirii, nu este de natură a aduce atingere dreptului la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, neexistând identitate instituțională între măsura privativă de libertate și soluționarea cauzei.

În același sens este și Decizia nr. 946 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 13 august 2009.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160^b și art. 300² din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucian-Ciprian Făgăraș în Dosarul nr. 5.751/190/2008 al Judecătorei Bistrița — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.408

din 2 noiembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Frunză în dosarele nr. 1.341/44/2009 și nr. 1.245/44/2009 ale Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 589D/2010 și nr. 1.042D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.042D/2010 la Dosarul nr. 589D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 15 ianuarie și 5 februarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.341/44/2009 și nr. 1.245/44/2009,

Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală.

Excepția a fost ridicată de Marin Frunză cu ocazia soluționării plângerii împotriva unor acte ale procurorului de netrimire în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, întrucât judecătorul verifică rezoluția sau ordonanța atacată doar pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate, încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, dreptul la informație, dreptul de petiționare, dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, precum și condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Curtea de Apel Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21

referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 31 referitoare la dreptul la informație, ale art. 51 privind dreptul de petiționare, ale art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 referitoare la instanțele judecătorești și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 1 referitoare la obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 referitoare la dreptul la un recurs efectiv, ale art. 14 privind interzicerea discriminării și ale art. 17 referitoare la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv raportate la dispozițiile art. 1 privind egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitoare la interzicerea discriminării, ale art. 6 cu privire la dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitoare la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 11 referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 cu privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din actele normative internaționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 770 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, reținând că limitarea mijloacelor de probă care pot fi administrate la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimire în judecată este justificată avându-se în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen al rezoluției sau al ordonanței procurorului, atacate sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice, pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței sau a rezoluției de netrimire în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale. Cu aceeași ocazie, Curtea a statuat că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta consfințit de prevederile constituționale și de reglementările internaționale, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată nelegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele deja administrate, respectiv *„înscrieri noi”*.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Astfel, pentru motivele arătate, prevederile de lege criticate sunt în concordanță și cu celelalte dispoziții din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate de autorul excepției.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, aceste prevederi sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu poate fi însă reținută.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marin Frunză în dosarele nr. 1.341/44/2009 și nr. 1.245/44/2009 ale Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 noiembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind înscrierea din oficiu în cartea funciară după finalizarea lucrărilor de cadastru

Având în vedere prevederile art. 112 și 113 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 112 alin. (3) din Legea nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, republicată, cu modificările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind înscrierea din oficiu în cartea funciară după finalizarea lucrărilor de cadastru, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Mihai Busuioc

București, 30 noiembrie 2010.
Nr. 844.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind înscrierea din oficiu în cartea funciară după finalizarea lucrărilor de cadastru

Art. 1. — În baza art. 112 alin. (3) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Lege*, înscrierea în cartea funciară se face din oficiu, după finalizarea lucrărilor de cadastru pentru fiecare sector cadastral și după expirarea termenului de soluționare a contestațiilor.

Art. 2. — (1) Documentele tehnice pentru fiecare sector cadastral se afișează, prin grija oficiului de cadastru și publicitate imobiliară, denumit în continuare *oficiul teritorial*, la primăria unității administrativ-teritoriale în cauză. În termen de 30 de zile de la afișare, titularii sarcinilor înscrise în registrele de

transcripțiuni și inscripțiuni urmează a solicita reînnoirea înscrierii acestor sarcini în cărțile funciare, prin formularea de contestații care au ca obiect rectificarea registrului cadastral.

(2) Cărțile funciare noi se deschid în format electronic și au la bază informațiile din registrul cadastral al imobilelor, care sunt preluate inclusiv din vechile cărți funciare, cărțile funciare deschise în perioada în care s-au desfășurat aceste lucrări și registrele de transcripțiuni și inscripțiuni, acolo unde acestea există.

Art. 3. — (1) Toate contestațiile privitoare la același imobil se soluționează printr-o singură încheiere de carte funciară, cu

respectarea termenului prevăzut de Lege de la înregistrarea primei contestații.

(2) După finalizarea perioadei de soluționare a contestațiilor, în conformitate cu art. 11² alin. (2) din Lege, înscrierea în cartea funciară se dispune prin încheiere, în baza:

a) registrului cadastral al imobilelor și a actelor juridice cuprinse în acesta;

b) planului cadastral recepționat.

Art. 4. — Fiecărui imobil care poate fi înscris în cartea funciară i se atribuie din registrul general de intrare câte un număr de înregistrare.

Art. 5. — Pentru imobilele ai căror proprietari nu sunt identificați, dar există posesori, înscrierea posesiei în cartea funciară se efectuează în condițiile art. 11¹ alin. (1) din Lege.

Art. 6. — (1) Imobilele ai căror proprietari/posesori nu au fost identificați se înscriu în cărțile funciare cu mențiunea „proprietar neidentificat”.

(2) În aceste cărți funciare nu se pot efectua înscrieri până la intabularea dreptului de proprietate, în condițiile art. 11¹ alin. (2) din Lege.

(3) Dacă se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate sau evidențele de publicitate imobiliară și situația reală rezultată din măsurătorile executate ca urmare a lucrărilor privind introducerea lucrărilor de cadastru, se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin aceste lucrări.

(4) Cărțile funciare noi se întocmesc în conformitate cu informațiile registrului cadastral al proprietarilor, definitivat în urma soluționării contestațiilor.

(5) Fiecare imobil se înscrie în câte o carte funciară.

(6) Biroul teritorial emite pentru fiecare imobil o încheiere de carte funciară și un extras de carte funciară pentru informare, având anexat un extras din planul cadastral. Acestea se comunică persoanelor interesate, potrivit mențiunilor din cartea funciară cu privire la imobilul în cauză.

Art. 7. — Înscrierea în cărțile funciare electronice cuprinde:

a) ziua, luna, anul și numărul de înregistrare sub care se face înscrierea;

b) poziția din registrul cadastral al imobilelor și înscrisurile menționate în acesta;

c) arătarea dreptului și a modalităților lui sau a faptului juridic ce se înscrie;

d) titularul dreptului sau al faptului înscris, respectiv mențiunea „proprietar neidentificat”;

e) cota de proprietate;

f) prețul.

Art. 8. — Încheierea de carte funciară, emisă ca urmare a deschiderii noilor cărți funciare, cuprinde:

a) arătarea instituției emitente;

b) înscrisul pe care se întemeiază cererea — registrul cadastral al proprietarilor, precum și poziția la care este individualizat imobilul;

c) felul înscrierii: intabulare, înscriere provizorie, înscrierea posesiei sau notare;

d) determinarea exactă a dreptului sau a faptului ce se cere a fi înscris;

e) modalitățile drepturilor înscrise;

f) cota-parte din întreg, după caz;

g) unitatea administrativ-teritorială în care se află situat imobilul;

h) numărul cadastral actual;

i) numărul de carte funciară;

j) persoanele în folosul și cele împotriva cărora se efectuează înscrierea;

k) persoanele cărora urmează să li se comunice încheierea;

l) sarcini, dacă este cazul;

m) temeiul juridic;

n) calea de atac, termenul în care se poate exercita aceasta și instituția la care se depune;

o) semnătura registratorului și a asistentului-registrator.

Art. 9. — (1) În urma finalizării lucrărilor de cadastru, planul cadastral este unicul suport grafic valabil în vederea înscrierilor în cartea funciară.

(2) Registrele de transcripțiuni și inscripțiuni, cărțile funciare deschise la cerere, precum și orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectoarele cadastrale în care se deschid cărți funciare din oficiu, cu planul cadastral și noile cărți funciare. Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în actele de proprietate, evidențele de publicitate imobiliară și planurile anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare își pierd valabilitatea.

Art. 10. — Oficiul teritorial transmite cu titlu gratuit reprezentanților autorităților administrației publice locale un exemplar din planurile și registrele cadastrale care stau la baza deschiderii cărților funciare din oficiu.

Art. 11. — Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară poate emite instrucțiuni cu privire la procedura care face obiectul prezentului regulament.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

